Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá rozšírená komora)

z 9. marca 2022 *

„Žaloba o neplatnosť – Zastúpenie advokátom, ktorý nemá postavenie tretej osoby nezávislej od žalobkyne – Neprípustnosť“

Vo veci T-727/20,

Nigar Kirimova, bydliskom v Mníchove (Nemecko), v zastúpení: A. Parassina a A. García López, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: G. Predonzani a A. Söder, splnomocnené zástupkyne,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia výkonného riaditeľa EUIPO z 30. septembra 2020, ktorým sa zamieta žiadosť žalobkyne o výnimku z požiadavky byť štátnym príslušníkom jedného z členských štátov Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP), od ktorej závisí zápis do zoznamu oprávnených zástupcov týmto úradom,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo (spravodajkyňa) a J. Martín y Pérez de Nanclares,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: angličtina.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, pani Nigar Kirimova, bola v čase skutkových okolností právničkou v kancelárii Brandstock Legal Rechtsanwaltgesellschaft mbH (ďalej len „Brandstock Legal“). Dňa 10. októbra 2019 podala na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) žiadosť o zápis do zoznamu oprávnených zástupcov na tomto úrade v súlade s článkom 120 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1). Ako štátna príslušníčka Azerbajdžanu súčasne požiadala na základe odseku 4 písm. b) tohto článku o výnimku z požiadavky byť štátnym príslušníkom jedného z členských štátov Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) stanovenej v článku 120 ods. 2 písm. a) uvedeného nariadenia (ďalej len „podmienka štátnej príslušnosti“).

2 Listom z 30. januára 2020 EUIPO informoval žalobkyňu, že jej žiadosť o udelenie výnimky je neprípustná, keďže nebola podložená požadovanými dôkazmi.

3 V dňoch 9. a 13. marca 2020 žalobkyňa predložila svoje pripomienky v odpovedi na list z 30. januára 2020.

4 Výkonný riaditeľ EUIPO 30. septembra 2020 zamietol žiadosť o výnimku z podmienky štátnej príslušnosti, ktorú podala žalobkyňa (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Konanie a návrhy účastníkov konania

5 Návrhom podpísaným advokátkou kancelárie Brandstock Legal a doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. decembra 2020 podala žalobkyňa túto žalobu.

6 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 89 svojho rokovacieho poriadku vyzval žalobkyňu, aby uviedla prípadný pracovnoprávny vzťah so svojou advokátkou. Žalobkyňa na túto výzvu odpovedala 20. januára 2021.

7 EUIPO predložil svoje vyjadrenie k žalobe 21. apríla 2021.

8 Dňa 7. júna 2021 podala žalobkyňa repliku a EUIPO 23. júla 2021 podal dupliku.

9 Rozhodnutím z 21. septembra 2021 predseda Všeobecného súdu na základe článku 27 ods. 3 rokovacieho poriadku pridelil túto vec inému sudcovi spravodajcovi s cieľom optimalizovať rozhodovacie kapacity Všeobecného súdu, a teda v záujme riadneho výkonu spravodlivosti.

10 Všeobecný súd na základe článku 28 rokovacieho poriadku na návrh štvrtej komory Všeobecného súdu rozhodol o postúpení veci rozšírenému rozhodovaciemu zloženiu.

11 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že jej prizná výnimku z podmienky štátnej príslušnosti na základe článku 120 ods. 4 písm. b) nariadenia 2017/1001,

– zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že EUIPO uloží povinnosť zapísať ju do zoznamu oprávnených zástupcov podľa článku 120 nariadenia 2017/1001,

– zaviazal EUIPO na náhradu trov konania.

12 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd

– žalobu zamietol,

– zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

13 Bez toho, aby EUIPO vzniesol námietku neprípustnosti samostatným podaním na základe článku 130 ods. 1 rokovacieho poriadku, namieta neprípustnosť žaloby.

14 EUIPO tvrdí, že podľa článku 19 tretieho odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie účastník konania nie je oprávnený konať sám, ale musí využiť služby advokáta a že z judikatúry vyplýva, že advokát v zmysle tohto ustanovenia je treťou osobou nezávislou od účastníka konania, ktorého zastupuje na súde, zo štrukturálneho, hierarchického a funkčného hľadiska. Advokátka, ktorá podala žalobu v mene žalobkyne, bola v čase podania žaloby advokátkou v tej istej kancelárii ako žalobkyňa, vykonávala funkciu jej nadriadenej, a teda nespĺňala podmienku nezávislej tretej osoby. Žaloba je preto postihnutá vadou, ktorú nemožno odstrániť, a ako taká je neprípustná.

15 Podľa článku 129 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí účastníkov konania kedykoľvek aj bez návrhu rozhodnúť o prekážke konania z dôvodu verejného záujmu odôvodneným uznesením. V prejednávanej veci Všeobecný súd, ktorý sa domnieva, že vec bola dostatočne objasnená na základe dokumentov zo spisu, rozhodne odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania.

16 Treba pripomenúť, že článok 19 tretí odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ktorý sa uplatňuje na Všeobecný súd na základe článku 53 prvého odseku tohto štatútu, stanovuje, že iní účastníci konania než členské štáty a inštitúcie Európskej únie, zmluvné strany Dohody o EHP a Dozorný úrad Európskeho združenia voľného obchodu, uvedený v tejto dohode, musia byť zastúpení advokátom. Štvrtý odsek spresňuje, že iba advokát, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP, môže pred súdmi Únie zastupovať účastníka konania alebo mu pomáhať.

17 Pokiaľ ide o pojem advokát, treba poznamenať, že vzhľadom na to, že článok 19 tretí odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie neodkazuje na vnútroštátne právo členských štátov, treba ho vykladať autonómne a jednotne v celej Únii, pričom sa zohľadňuje nielen znenie tohto ustanovenia, ale aj jeho kontext a jeho cieľ (pozri rozsudok zo 4. februára 2020, Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, bod 57 a citovanú judikatúru).

18 Podľa ustálenej judikatúry zo znenia článku 19 tretieho odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že na účely podania žaloby na Všeobecný súd je účastník konania v zmysle tohto ustanovenia povinný využiť služby tretej osoby (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2020, Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, bod 58 a citovanú judikatúru).

19 Cieľ požiadavky právneho zastúpenia treťou osobou zodpovedá koncepcii úlohy advokáta, ktorý koná v záujme riadneho výkonu spravodlivosti a predovšetkým chráni a bráni čo najlepšie záujmy svojho mandanta, úplne nezávisle a v súlade so zákonom a profesijnými a etickými pravidlami (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2020, Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, body 61 a 62 a citovanú judikatúru).

20 Otázka nezávislosti advokáta sa musí posudzovať aj z hľadiska práva každej osoby na účinný prostriedok nápravy pred súdom a na právo na poradenstvo, obhajobu a zastupovanie pred súdom, ktoré je zaručené v článku 47 prvom a druhom odseku Charty základných práv Európskej únie (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek v spojených veciach Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2019:774, body 78 a 104). V tejto súvislosti treba zohľadniť skutočnosť, že právne zastupovanie si vyžaduje vzťah dôvery založený na súkromnej voľbe a založený na zmluvnom základe, pričom účastník konania si môže slobodne vybrať svojho advokáta, ktorý si v zásade môže slobodne vybrať svojich klientov (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek v spojených veciach Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2019:774, bod 111).

21 Vzhľadom na úlohu advokáta pri účinnej súdnej ochrane záujmov svojho mandanta (pozri bod 19 vyššie) a článok 47 Charty základných práv, akýkoľvek zásah do vzťahu medzi ním a jeho klientom musí byť založený na závažných dôvodoch charakterizujúcich zjavnú a naliehavú potrebu „chrániť žalobcu pred advokátom“ (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek v spojených veciach Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2019:774, bod 111). V dôsledku toho, ako rozhodol Súdny dvor, nezávislosť advokáta neznamená neexistenciu akejkoľvek väzby s jeho klientom, ale neexistenciu väzieb, ktoré zjavne narušujú jeho schopnosť zabezpečiť obranu klienta a čo najlepšie ochrániť jeho záujmy (rozsudok zo 4. februára 2020, Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, body 64 a 67).

22 Vzhľadom na článok 19 tretí odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, judikatúru, ktorá z neho vychádza, a článok 47 Charty základných práv je možnosť súdu Únie zamietnuť žaloby ako neprípustné tak obmedzená len na prípady zjavnej neexistencie nezávislosti advokáta, a z toho *a contrario* vyplýva, že právomoc vyriešiť všetky ostatné ťažkosti vyplývajúce z konfliktov alebo zámen záujmov prislúcha v zásade vnútroštátnym orgánom, ktoré sú na to oprávnené, najmä tým, ktoré majú etické a disciplinárne právomoci, pričom súd Únie môže zasiahnuť len výnimočne.

23 Podľa ustálenej judikatúry sa však výnimky majú vykladať reštriktívne, aby všeobecné pravidlá neboli zbavené svojho zmyslu (pozri rozsudok z 22. apríla 2010, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-346/08, EU:C:2010:213, bod 39 a citovanú judikatúru).

24 Z toho vyplýva, že prípady, ktoré môžu advokátovi zabrániť v zastupovaní svojho mandanta, musia mať takú povahu a stupeň, že je zrejmé, že advokát, hoci je vo vzťahu k žalobcovi formálne treťou osobou, má ekonomické alebo osobné väzby buď so sporom, alebo s jedným z účastníkov konania, ktorí spochybňujú jeho skutočnú nezávislosť (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek v spojených veciach Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P,

EU:C:2019:774, bod 137). Inými slovami, tieto väzby musia byť vážnym dôvodom na to, aby sa dalo usudzovať, že advokát nie je dostatočne nezávislý, aby čo najlepšie chránil a bránil záujmy svojho klienta (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2020, Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, body 61 a 62).

25 V tejto súvislosti s cieľom uistiť sa, že advokát je skutočne nezávislou treťou osobou, je potrebné zohľadniť profesionálne prostredie, v ktorom vstupuje do konania pred súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2012, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej a Poľsko/Komisia, C-422/11 P a C-423/11 P, EU:C:2012:553, bod 25).

26 Zastúpenie žalobkyne osobou, ktorá je jej zamestnancom alebo ktorá je od nej ekonomicky závislá, teda nemôže spĺňať požiadavku zastúpenia nezávislou treťou osobou (uznesenie z 5. septembra 2013, ClientEarth/Rada, C-573/11 P, neuverejnené, EU:C:2013:564, bod 13).

27 K nedodržaniu požiadavky nezávislosti advokáta však môže dôjsť v mnohých iných skutkových situáciách, ktoré sa preto musia skúmať individuálne (pozri v tomto zmysle uznesenie z 20. novembra 2017, BikeWorld/Komisia, T-702/15, EU:T:2017:834, bod 35, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek v spojených veciach Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2019:774, bod 64).

28 Je pravda, že Súdny dvor rozhodol, že samotná väzba vyplývajúca z občianskoprávnej zmluvy týkajúcej sa vyučovania nestačí na to, aby dotknutému učiteľovi bola odopretá spôsobilosť zastupovať svoju univerzitu ako právnik (rozsudok zo 4. februára 2020, Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, body 66 až 68). Spor v tejto veci sa však týkal ukončenia dohody medzi žalujúcou univerzitou a Výkonnou agentúrou pre výskum (REA) vo veci dotácie výskumného projektu Cossar (Cooperative Spectrum Sensing Algorithms for Cognitive Radio Networks), čo sa v žiadnom prípade netýkalo profesijného kontextu jej zástupcu, ktorý iba vyučoval medzinárodné právo súkromné. Inými slovami, spor nemal žiadnu súvislosť s prácou advokáta pre jeho mandanta.

29 Súdny dvor sa naopak domnieval, že advokát, ktorý má významné administratívne právomoci v rámci právnickej osoby, ktorú zastupuje, alebo ktorý v nej zastáva vyššie riadiace funkcie, nie je od tejto osoby dostatočne nezávislý, čo ilustruje rôznorodosť prípadov, ktoré treba zohľadniť (pozri v tomto zmysle uznesenia z 29. septembra 2010, EREF/Komisia, C-74/10 P a C-75/10 P, neuverejnené, EU:C:2010:557, body 50 a 51, a zo 6. apríla 2017, PITEE/Komisia, C-464/16 P, neuverejnené, EU:C:2017:291, bod 25).

30 Podobne Všeobecný súd rozhodol, že vlastníctvo 10 % základného imania žalujúcej spoločnosti bránilo tomu, aby advokát splnil podmienku, že je vo vzťahu k nej nezávislou treťou osobou (uznesenie z 20. novembra 2017, BikeWorld/Komisia, T-702/15, EU:T:2017:834, body 37, 38, 40 a 41; návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Bobek v spojených veciach Uniwersytet Wrocławski a Poľsko/REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2019:774, bod 43), a to aj v prípade neexistencie akéhokoľvek vzťahu podriadenosti vyplývajúceho z pracovnej zmluvy medzi nimi.

31 Podobne Súdny dvor rozhodol, že advokáti zamestnaní nie účastníkom konania, ktorého zastupujú, ale subjektom s ním prepojeným, nespĺňajú požiadavku nezávislosti, keďže aj keď sú tieto dva subjekty formálne oddelené, ich záujmy sú do značnej miery spoločné (rozsudok zo 6. septembra 2012, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej a Poľsko/Komisia, C-422/11 P a C-423/11 P, EU:C:2012:553, bod 25).

32 V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že žalobkyňa bola ku dňu podania žaloby zamestnaná ako právnička v advokátskej kancelárii Brandstock Legal a že pani Parassina, advokátka, ktorá podpísala žalobu, bola advokátkou v tej istej advokátskej kancelárii. Presnejšie, žalobkyňa bola dokonca súčasťou tímu, ktorý táto advokátka viedla a bola jej zástupkyňou.

33 Z toho vyplýva, že žalobkyňa a jej advokátka mali osobitne blízky profesijný vzťah.

34 Rovnako nemožno súhlasiť s opačnými tvrdeniami, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojich odpovediach na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania uvedené v bode 6 vyššie, teda po tom, čo bola upozornená na problém, ktorý mohlo spôsobiť jej zastúpenie, podľa ktorých medzi ňou a jej advokátkou neexistuje žiadny vzťah štrukturálnej alebo funkčnej závislosti, keďže ich vzťah má horizontálnu, a nie vertikálnu povahu, a dokonca sú súčasťou dvoch odlišných organizačných štruktúr.

35 Navyše väzby medzi žalobkyňou a advokátkou Parassinovou boli o to užšie, že prejednávaný spor sa priamo týka povolania žalobkyne, ktoré v čase podania žaloby vykonávala v tej istej kancelárii ako advokátka Parassina a pod jej vedením. Predmetom žaloby je totiž odmietnutie udeliť žalobkyni výnimku, bez ktorej nemôže získať oprávnenie ako zástupkyňa fyzických alebo právnických osôb pred EUIPO. Jej práca v kancelárii Brandstock Legal a v rámci tímu riadeného advokátkou Parassinovou spočívala práve v riešení prípadov týkajúcich sa duševného vlastníctva.

36 V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že žalobkyňa podala svoju žiadosť o zápis do zoznamu oprávnených zástupcov na EUIPO a svoju žiadosť o výnimku z podmienky štátnej príslušnosti z faxu svojho zamestnávateľa a že hoci v týchto dvoch žiadostiach uviedla súkromnú poštovú a e-mailovú adresu, uviedla aj svoju služobnú e-mailovú adresu. Žalobkyňa z toho istého faxu tiež predložila svoje pripomienky v odpovedi na list z 30. januára 2020, a to 9. a 13. marca 2020.

37 Z písomností v spise a z procesných písomností tiež vyplýva, že kancelária Brandstock Legal vo všeobecnosti, a najmä advokátka Parassina opakovane poukazovali na svoj záujem týkajúci sa žiadosti zaslanej žalobkyňou na EUIPO a na vyriešení sporu.

38 Po prvé na účely konania pred EUIPO bol vypracovaný odporúčací list zo 6. marca 2020, podpísaný advokátkou žalobkyne v mene a na hlavičkovom papieri advokátskej kancelárie Brandstock Legal, na podporu návrhu na preskúmanie z 9. marca 2020 a priložený k tomuto návrhu. V tomto liste advokátka žalobkyne zdôraznila významný príspevok, ktorý priniesla žalobkyňa do práce kancelárie, a na záver uviedla, že „by sme boli vďační, ak by [žalobkyňa] bola schválená ako zástupca“ zo strany EUIPO.

39 Po druhé ako poznamenáva EUIPO, žaloba uvádza, že kancelária Brandstock Legal, ktorej činnosť sa podľa žalobkyne výlučne venuje ochranným známkam a duševnému vlastníctvu, „znáša všetky náklady spojené so zápisom [žalobkyne] do írskeho registra [ochranných známok], keďže je aj v záujme [kancelárie], aby formálna kvalifikácia žalobkyne správne odrážala podstatu jej práce“.

40 Po tretie žalobkyňa uvádza, že „žalobkyňu zastupuje samotná advokátka Parassina, pretože ako nadriadená vie lepšie ako ktokoľvek iný, že žalobkyňa je vysoko kvalifikovaná“. S cieľom ilustrovať tieto slová žaloba spresňuje, že „v jednotlivých verejných obstarávaniach, ktorých cieľom je získať nových zákazníkov, tím Brandstock [Legal] poskytuje ‚organizačné schémy‘ zobrazujúce tím pracujúci na portfóliách, v ktorých je žalobkyňa prezentovaná ako jedna z najstarších a najskúsenejších členov tímu propagujúceho [kanceláriu]“.

41 Po štvrté žaloba uvádza, že „žalobkyňa bola pridelená do osobitného portfólia klienta… vzhľadom na žiadosti [tohto klienta], jej rozsiahle portfólio a jej význam pre Brandstock Legal, pretože je jedným z najlepších a najefektívnejších zamestnancov kancelárie“.

42 Po piate žaloba výslovne zdôrazňuje, že „zapísanie žalobkyne do zoznamu oprávnených zástupcov EUIPO je… dôležité pre [kanceláriu] a tím“, takže „napadnuté rozhodnutie spôsobuje ujmu nielen žalobkyni, ale aj [tejto kancelárii]“.

43 Na jednej strane z týchto skutočností jasne vyplýva, že kancelária Brandstock Legal, ktorej oddelenie riadila advokátka Parassina, mala v čase podania žaloby priamy záujem na rozhodnutí veci. Na druhej strane z toho tiež vyplýva, že nemožno prisúdiť dôveru tvrdeniam žalobkyne uvedeným v replike, podľa ktorých advokátka Parassina ju zastupuje len ako priateľka, a že Brandstock Legal nemá osobitný záujem na tom, aby bola zapísaná ako oprávnený zástupca v oblasti ochranných známok.

44 Je pravda, že žalobkyňa tvrdí, že na zachovanie svojho zamestnania nepotrebovala zápis do zoznamu oprávnených zástupcov EUIPO.

45 Faktom zostáva, že vzhľadom na profesionálne prostredie, ktoré charakterizuje tento prípad, a to na existenciu úzkych vzťahov medzi žalobkyňou, jej zástupkyňou a kanceláriou Brandstock Legal, a jednak vzhľadom na hlboké a výslovné zbližovanie hospodárskych záujmov protagonistov, advokátka Parassina zjavne nebola v čase podania žaloby dostatočne nezávislá na to, aby mohla čo najlepšie chrániť a brániť záujmy svojej klientky, a preto sa nachádzala v situácii, ktorá zjavne narušovala jej schopnosť splniť túto úlohu (pozri body 19 a 21 a 24 vyššie).

46 Treba preto konštatovať, že advokátku Parassinovú nemožno považovať za nezávislú tretiu osobu, a teda sa nemôže prezentovať ako „advokát“, ktorý je nezávislou treťou osobou v zmysle článku 19 tretieho odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie.

47 Okrem toho osobitná väzba medzi kanceláriou Brandstock Legal a advokátkou Parassinovou a žalobkyňou, ktorá viedla k ich osobitnému záujmu na spore, sa po podaní žaloby prerušila, lebo žalobkyňa sa rozhodla pokračovať v kariére poradcu pre ochranné známky v nemeckej centrále medzinárodnej spoločnosti a žalobkyni v súčasnosti pomáha aj druhý advokát, ktorý nie je členom kancelárie Brandstock Legal. Na jednej strane je však potrebné pripomenúť, že prípustnosť žaloby sa posudzuje podľa situácie v čase podania návrhu [pozri uznesenie zo 16. januára 2020, Hemp Foods Australia/EUIPO Cabrejos (Sativa), T-128/19, neuverejnené, EU:T:2020:3, bod 20 a citovaná judikatúra], a na druhej strane požiadavka týkajúca sa podpisu advokátom, ktorý má oprávnenie vystupovať pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP, predstavuje podmienku podstatných formálnych náležitostí, ktorá podľa článku 78 ods. 6 rokovacieho poriadku nepatrí medzi požiadavky, ktoré možno napraviť po uplynutí lehoty na podanie žaloby (pozri analogicky uznesenia z 5. septembra 2013, ClientEarth/Rada, C-573/11 P, neuverejnené, EU:C:2013:564, body 22 a 23, a zo 17. júla 2014, Brown Brothers Harriman/ÚHVT, C-101/14 P, neuverejnené, EU:C:2014:2115, bod 21).

48 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je potrebné dospieť k záveru, že žaloba musí byť zamietnutá ako neprípustná.

O trovách

49 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

50 Keďže v prejednávanej veci žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania EUIPO v súlade s jeho návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá rozšírená komora)

nariadil:

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.

2. Pani Nigar Kirimova znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

V Luxemburgu 9. marca 2022

Tajomník
E. Coulon

Predseda
S. Gervasoni